„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye, wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 30. Wtorek 8. Lutego 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Stypendya nadane przez Wydział krajowy.

W skutek konkursu ogłoszonego ze strony Wydziału krajowego na dniu 31. października 1869 l. 9670 współubiegało się o nadanie stypendyów z fundacyi t. z. konwiktowych 512 uczniów, z których 45 wykazało pochodzenie szlacheckie.

Pomiędzy współubiegającymi sie było 121 uczniów prawa i administracyi, 44 uczniów filozofii, 28 uczniów wydziału lekarskiego, 26 uczniów akademii technicznych, 258 uczniów szkół gymnazyalnych, nakoniec 35 uczniów szkół realnych.

W myśl przepisów obowiązujących przy rozdawaniu stypendyów z fundacyi t. z. konwiktowych a mianowicie rozporządzenia z d. 19. wrzesnia 1849 l. 517 dz. p. kr., tudzież rozporządzenia gubernialnego z 10. grudnia 1842 l. 68.467 rozdzielił Wydział krajowy stypendya z poniżej wymienionych fundacyi w sposób następujący:

I. Z fundacyi Samuela Rocha Głowińskiego a mianowicie:

A. Z tytułu przynależności do rodziny fundatora otrzymali stypendya szlacheckie:

Władysław Kluczyński, uczeń akademii technicznej stypendyum 210 złr., w miejsce pobieranego dotąd stypendyum o rocznych 157 złr. 50 c., zaś:

uczniowie 1. klasy gymnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, Zdzisław Mikołaj dw. im. i Zbigniew Maryan dw. im. Kluczyńscy stypendya po 157 złr. 50 c.

Inni kandydaci powołujący się na pochodzenie swoje z rodziny fundatora nie udowodnili tej własności.

B. Z grona kompetentów nienależących do rodziny fundatora otrzymali:

a) w myśl art. 8. i 9. wyżej przytoczonego rozporządzenia z r. 1849 w miejsce pobieranych dotąd stypendyów po 157 złr. 50 c., stypendya wyższe o rocznych 210 złr.:

1. Zygmunt Nikodem dw. im. Romer, uczeń III. roku wydziału filozoficznego we Lwowie,

2. August Remiszewski, uczeń I. roku wydziału prawa i administracyi we Lwowie,

3. Artur Władysław dw. im. Wiktor uczeń I. roku tegoż wydziału we Lwowie,

4. Leonard Kazimierz dw. im. Nowacki, uczeń II. roku wydziału prawn. we Lwowie,

5. Jan Antoniewicz, uczeń III. roku wydziału prawn. we Lwowie,

6. Karol Mikłaszewski, uczeń III. roku tegoż wydziału we Lwowie,

7. Maryan Minkusiewicz, uczeń II. roku wydziału prawniczego we Lwowie,

8. Aleksander Ogonowski, uczen IV. roku tegoż wydziału we Lwowie — nakoniec

9. Stanisław Piątkiewicz, uczeń III. roku wydziału filozoficznego we Lwowie.

Wszyscy pomienieni uczniowie wykazali wiarygodnie, że stosunki majątkowe, w których znajdowali się w czasie nadania stypendyów niższych, dotąd na lepsze się nie zmieniły, niemniej uwowodnili oni znakomite postępy w naukach.

b) Stydendya po 157 złr. 50 c. w. a. przeznaczone dla szlachty otrzymali:

1. Franciszek Kostecki, uczeń III. roku wydziału lekarskiego w Krakowie, odbył kollokwia z postępem celującym, ojciec jego urzędnik sądowy bez majątku, utrzymywać musi z pensyi 500 złr. żonę i sześcioro nieletnich dzieci.

2. Stanisław Kruszelnicki, uczeń IV. roku wydziału prawn. we Lwowie, złożył egzamin państwowy i dwa kollokwia z postępem bardzo dobrym. Matka jego wdowa po dziennym pisarzu, posiada tylko piątą część starego domu, którą sama zamieszkuje.

3. Alfons, Jan Kanty, Władysław tr. im. Bieńczewski, uczeń I. roku wydziału prawn. we Lwowie złożył egzamin dojrzałości z wyszczególnieniem po ukończeniu całego gymnazyum z postępami celującemi, jako sierota utrzymywał się dotąd z wsparcia nie zamożnych krewnych.

4. Ludwik Łaski, uczeń II. roku wydziału prawa w Krakowie, odbył kollokwia z postępem bardzo dobrym, będąc osieroconym od ojca utrzymywać musi matkę i liczne rodzeństwo pozostawione bez żadnych dochodów.

5. Jerzy Jaworski, uczeń II. roku wydziału prawn. we Lwowie, złożył egzamin dojrzałości z postępem dobrym, jakoteż kollokwium z postępem bardzo dobrym, ojciec jego posiada tylko 14 morgów gruntu górskiego i ma sześcioro dzieci, z których troje nieletnich.

6. Wiktor Sawicki, uczeń 6. klasy gymn. w Stanisławowie, ukończył 5 klas poprzednich z postępem znakomitym, lok. 2. na 46 uczniów, ojciec jego proboszcz gr. kat., ze szczupłych dochodów parafii utrzymać musi sześcioro dzieci.

c) Stypendya po 157 złr. 50 c. przeznaczone dla młodzieży pochodzenia nieszlacheckiego otrzymali:

1, Błażej Baltazar dw. im. Kubica, uczeń II. roku wydziału lekarskiego w Krakowie, odbył kollokwia z postępem bardzo dobrym, nie posiada majątku, matka wdowa utrzymuje się z wsparcia ubogiej rodziny.

2. Antoni Zając, uczeń I, roku wydziału prawn. we Lwowie, ukończył całe gymnazyum z postępem celującym, ostatnie klasy z lok. 1., egzamin dojrzałości złożył z wyszczególnieniem, rodzice jego włościanie w podeszłym wieku, posiadają tylko 8 morgów pola w glebie mało urodzajnej i lichą chatą, utrzymywać muszą czworo nieletnich dzieci.

3. Teofil Konstanty dw. im. Warchałowski, uczeń IV. roku wydziału prawn. w Krakowie, złożył egzamin państwowy z postępem celującym, tak samo i kollokwia, polecony przez fakultet na pierwszem miejscu, będąc sierotą bez żadnych dochodów, utrzymuje się z przepisywania i dawania lekcyi.

4. Piotr Cetnarowski uczeń I. roku wydziału filozoficznego w Krakowie, złożył egzamin dojrzałości z wyszczególnieniem, nadto wykazał świadectwami, iż przez wszystkie lata w gimnazyum był zawsze pierwszym w klasie, będąc osieroconym od ojca utrzymywać się musi z własnej pracy.

5. Józef Baron, uczeń III. roku wydziału filozoficznego we Lwowie, złożył egzamin dojrzałości z wyszczególnieniem, pracuje gorliwie w seminaryum filologicznem. Rodzice jego, włościanie, posiadają tylko 5 morgów pola i lichy dobytek, utrzymywać musza czworo dzieci.

6. Wiktor Józef 2ga im. Łaba, uczeń IV. roku akademii technicznej we Lwowie, wykazał ze wszystkich przedmiotów szkolnych postępy celujące, polecony ze strony Dyrekcyi na pierwszem miejscu, utrzymuje się z udzielania lekcyi, ojciec bowiem, kucharz, ze szczupłej płacy utrzymywać musi jeszcze czworo dzieci.

7. Andrzej Maryniak, uczeń 8. klasy gimnazyum w Samborze, ukończył 7. klasę z wyszczególnieniem lok. 1., utrzymuje się z lekcyi, bo ojciec jego z małego gospodarstwa żywić musi rodzinę z 8 osób złożoną.

8. Wojciech Slączka, uczeń 7. klasy gimn. w Przemyślu, ukończył 6. klasę z wyszczególnieniem lok. 1. na 37 uczniów, utrzymuje się z własnej pracy, bo ojciec ubogi piekarz w małem miasteczku, mając 6 dzieci nie może go wspierać.

9. Andrzej Kędzior, uczeń 7. klasy gimn. w Tarnowie, ukończył wszystkie klasy poprzednie z wyszczególnieniem i lok. 1. (w 6. klasie na 57 uczniów), ojciec włościanin posiadający tylko 10 morgów gruntu płaszczystego jest zadłużony i z trudnością tylko wyżywić może siebie i dzieci.

10. Józef Gromnicki, uczeń 7. klasy gimn. akademickiego we Lwowie, ukończył 6. klasę z wyszczególnieniem lok. 1., ojciec jego, proboszcz gr. k., znajduje się w złych stosunkach majątkowych, a utrzymywać musi ośmioro dzieci.

11. Józef Krupa, uczeń 5. klasy gimn. drugiego w Krakowie, ukończył 4. klasę z wyszczególnieniem lok. 1., ojciec jego włościanin posiadający 2 morgi gruntu i chatę żywić musi 4 dzieci. (Dok. nastąpi.)

W Łoniach, powiatu przemyślańskiego, wybuchł księgosusz, wyznaczono z tego powodu trzymilowy okręg obwodu zarazy.

Co do powszechnej podaje się wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 29. stycznia 1870.

Ustawa dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem uznania drogi z Żółkwi do Krystynopola za drogę krajową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem rozporządzam co następuje:

Droga z Żółkwi na Mosty wielkie do Krystynopola uznaje się za drogę krajową.

Ministrowi Mojemu spraw wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. stycznia 1870.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa dla królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem uznania drogi z Dembicy do Nadbrzezia za drogę krajową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Droga z Dembicy na Baranów, Tarnobrzeg do granicy kraju pod Nadbrzeziem uznaje się za drogę krajową.

Ministrowi Mojemu spraw wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. stycznia 1870.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Droga krajowa z Siwki do Halicza w długości 2 mil 1826 sążni wiodąca, będzie nadal jako droga krajowa zaniechaną.

Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. stycznia 1870.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dnia 4. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi dla reformy podatkowej. Na posiedzeniu tem był minister finansów. Przedmiotem rozprawy był wniosek rządowy o podatku od budynków.

Sprawozdawca dr. Kaiser wyłuszczył przy §. 1. zasadę, na której opiera się wniosek cały. Potem przyjęto §. ten bez żadnej dyskusyi.

Przy dyskusyi nad §. 2., który traktuje o uwolnieniach od tego podatku, wywiązała się dłuższa dyskusya.

Br. Tinti postawił wniosek, by od podatku wolne były zabudowania gospodarskie nawet wtedy, gdy właściciel wynajął je komuś dla użytku w gospodarstwie.

Po dyskusyi, w której brali udział: br. Tinti, br. Petrino, dr. Mertlitsch, dr. Daubek, dr. Klier i minister finansów dr. Brestel, przyjęto wniosek br. Tintiego.

§. 3. wniosku rządowego przyjęto na wniosek sprawozdawcy bez żadnej zmiany.

Przy §. 4. wszczęła się znowu dłuższa i żywa dyskusya, w której zabierali głos minister finansów, dr. Mertlitsch i br. Tinti. Paragraf ten wniosku rządowego ustanawia, że gdyby czynsz nienajętego pomieszkania podany w przybliżeniu nie odpowiadał czynszowi wynajętych pomieszkań, władza podatkowa ma zbadać stan pomieszkania wraz z dwoma właścicielami domów, i wypowiedzieć w tej sprawie swe zapatrywanie. Sprawozdawca dr. Kaiser żądał, by komisya ta miała prawo wypowiedzenia stanowczej decyzyi co do wysokości czynszu.

Na wniosek dr. Mertlitscha odroczono dalszy ciąg dyskusyi i uchwałę w tej sprawie aż do przyszłego posiedzenia.

— Dn. 4. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi budżetowej. Ze strony rządu byli obecni: minister handlu br. Plener, szef sekcyi de Pretis i radca sekcyi Chorwath.

Na porządku dziennym był wniosek rządowy o zawartej pomiędzy Austryą a Anglią konwencyi, która ma zająć miejsce konwencyi dodatkowej zawartej w art. 5. traktatu handlowego z d. 16. grudnia 1866.

Stosownie do uchwały powziętej na poprzedniem posiedzeniu obecni byli na tem posiedzeniu jako rzeczoznawcy: członek izby wyższej Winterstein i deputowani Skene i Liebig. Wszyscy zgodzili się na to, że wniosek rządowy odpowiada w zupełności uchwałom izby deputowanych i że dodatki poczyniono tylko z tego powodu, by taryfę

zastosować do dotychczasowych przepisów cłowych, co jednakże w niczem nie zmienia taryfy uchwalonej w izbie deputowanych.

Do tego oświadczenia dodał J. Ex. minister handlu br. Plener tę uwagę, że rząd w tej sprawie starał się tylko przeprowadzić uchwały izby deputowanych z d. 7. maja 1869 r.

Sprawozdawca dr. Perger postawił następnie wniosek, by izba udzieliła nowemu układowi z d. 20. marca 1869 konstytucyjną aprobatę.

Dalszy wniosek rządowy względem zniesienia cła za drzewo opałowe przewożone przez granicę dalmatyńską i względem zniesienia opłaty („dritto d'Alboraggis") za drzewo dębowe wywożone z portów za granicę przyjęto po przemówieniu sprawozdawcy dep. Mayera.

Rozdział: „Sól" w preliminarzu oddano do sprawozdania dep. Steffens, gdyż dep. Piotr Gross, któremu pierwotnie ten rozdział oddano, otrzymał urlop.

Peszt. „Pest. L." pisze: „Wiadomości o mianowaniu ministra Lonyaya ministrem finansów dla całego państwa potwierdza się zupełnie. Najjaśniejszy Pan powziął ten zamiar na wniosek hr. Beusta podczas swej ostatniej bytności w Budzie. Mianowania tego nie ogłoszono dotychczas z tego powodu, że równocześnie z tem ogłoszeniem nastąpi zapewnie i mianowanie nowego węgierskiego ministra finansów. Mianowanie podsekretarza stanu przy ministerstwie obrony krajowej Kerkapoly węgierskim ministrem finansów wydaje nam się z tego powodu nieprawdopodobnem, gdyż co do finansów nie mógł jeszcze dowieść tyle praktycznych wiadomości, które okazał na dzisiejszem swem stanowisku. Przypuścić jednakże można, że, jeżeli hr. Andrassy tego kandydata wybrał — co jak się dowiadujemy nie podlega już żadnej wątpliwości — przyszły minister finansów posiada zapewnie przymioty potrzebne do dobrego zarządzania finansami i że rezultaty jego czynności usprawiedliwią tę nominacyę. Gdyby ten wybór jednak nie okazał się szczęśliwym, natenczas oczywiście przedewszystkiem pociągnęlibyśmy musieli do odpowiedzialności hr. Andrassy, którego gabinet z wystąpieniem ministra Lonyaya utraca prawie niezbędny warunek swej egzystencyi, jakkolwiek znana samoistność ministra finansów tu i ówdzie była może dla hr. Andrassy niedogodną."

Berlin. „Kreuzztg." zbija twierdzenie wypowiedziane w izbie bawarskiej o traktacie, że Bawarya ewentualnie w pojedynczych wypadkach rozstrzygać może, czy istnieje causa foederis. „Kreuzztg." twierdzi, że ani Bawarya ani Prusy nie mają do tego prawa. Traktat wiąże obie strony. Gdyby Bawarya nieuwzględniła tego, nie zaszkodziłaby tyle związkowi niemieckiemu, co sobie. W takim razie bowiem Prusy nie potrzebowałyby tożsamo dotrzymać swego zobowiązania. „Kreuzztg." pisze dalej: Pomiędzy arystokracyą bawarską są osoby, które egzystencyę swej ściślejszej ojczyzny pragną zabezpieczyć przez związek z zagranicą. Ale nadzieja odnowienia związku nadreńskiego minęła już niepowrotnie, a Bawarya po za Niemcami istnieć nie może.

Irlandya. „Times" wydrukował ustęp z listu prywatnego, który wyświeca stan rzeczy w Irlandyi. Ustęp ten opiewa jak następuje: „Powracając z balu przechodziłem koło domu pana . . . ., którego życie jest zagrożone, gdyż niedawno strzelono do niego, przyczem zginął jego woźnica. W skutek tego wypadku dom ten otacza teraz ciągle tuzin ajentów policyjnych. Przechodziłem tamtędy właśnie w chwili, w której ów pan wychodził na przechadzkę. Był to widok bardzo ciekawy dla człowieka należącego do świata cywilizowanego. Najpierw szli dwaj ajenci przeszukujący wszystkie kryjówki, w których mógł się ukryć jakiś morderca. W odległości 20 łokci za ajentem szedł ów pan z swym synem. Obaj szli powoli i ostrożnie, a na plecach zawiesili nabite ostro dubeltówki. Po obu stronach i w tyle szli dwaj ajenci."

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego z dnia 5. lutego zapytał Rochefort ministra wojny, czy istotnie nie pozwolił obu żołnierzom wysłanym do Selif kupić sobie zastępców. Minister wojny Leboeuf odpowiedział: „Zrobiłem użytek z prawa, które nie pozwala żołnierzom bez pozwolenia zwierzchności zostawiać zastępców. Żołnierzom zakazano wyraźnie chodzić na publiczne zgromadzenia; ja zawsze tak działać będę." Hr. Daru odpowiedział potem na interpelacyę dep. Keratry, że rząd papieski nie zgadza się na jednostajność monet, że zatem papieskie monety nie będą przyjmowane we Francyi.

— O terazniejszej sytuacyi pisze „Dziennik pozn.": Na sobotniej giełdzie renta francuzka z procentem znowu przeszła kurs 74 za sto. Należy to uważać za symptom coraz gruntowniejszego uspokajania się umysłów, nietylko co do obawy zaburzeń w Paryżu, ale i z powodu pogłosek niezgód w gabinecie i wystąpienia niektórych jego członków. Niechętni bowiem gabinetowi i cesarstwu, równie jak spekulanci na obniżenie kursu, nie przestawali rozpuszczać pogłosek, że ministrowie Louvet, a nawet Buffet, chcą wziąć dymisyę. Powodem tej dymisyi miał być obrót rozpraw ekonomicznych toczących się w izbie, o których treści mówiliśmy w zeszłym tygodniu. Przychylne gabinetowi votum izby, która niezmierną większością 211 przeciw 32 przeszła do porządku dziennego w kwestyi wypowiedzenia traktatu handlowego z Anglią, dając tem do zrozumienia, że nie życzy sobie wypowiedzenia tego traktatu, musiało się wiele przyczynić do tego dobrego usposobienia. Oświadczając przez to votum, że nie chce wypowiedzenia traktatu z Anglią, stanęła w tej ważnej kwestyi bezwarunkowo po stronie rządu, i to stanęła nie zmuszona, bo gabinet nie stawił wcale kwestyi ministeryalnej, w kwestyi traktatu bronił stanowiska, którego sam nie stworzył, którą wziął w sukcesyi po swoich poprzednikach, którą jednak za dobrą dla kraju uznał i której dla tego bronił. Ta kwestya ekonomiczna zaprawdę nie zawierała w sobie nic politycznego, lewa strona tylko korzystała z niej, by przy jej pomocy wybić wyłom w ministeryum, pomódz do wprowadzenia na powrót do rządu w imię wolności handlowej p. Forcade, chociażby nawet p. Rouhera; łatwiej bowiem walczyć z gabinetem reakcyjną barwą nacechowanym, albo przynajmniej podejrzanym o nią, aniżeli z gabinetem szczerze liberalnym, którego przywiązania do swobody i jej rozwoju jak najrozleglejszego nikt w podejrzenie podawać nie może.

Do uspokojenia umysłów przyczynia się też wiele z jednej strony coraz bardziej wzrastająca powaga gabinetu, z drugiej strony coraz bardziej słabnące stanowisko ultra-demokratów. Nietylko przedstawiane przez rząd projekta prawa, nie tylko wystąpienia ministrów, zwłaszcza p. Olliviér na trybunie, ale najdrobniejsze nawet działania rządu, jego okólniki do władz, wszelkie rozporządzenia mniejszej wagi nawet świadczą, że gabinet ten sumiennie spełnia przyjęty na siebie obowiązek restauratora wolności we Francyi, pogodzenia tej ostatniej z cesarstwem. Coraz więcej pewności siebie widać w postępowaniu ministrów, szczególniej p. Ollivier wzrósł wielce. Ultra-demokracya zaś przeciwnie cierpi na brak zgody a zwłaszcza brak naczelnika.

Rochefort zużywa się coraz bardziej: zapaleńcy odmawiają mu odwagi, chłodniejsi odmawiają mu talentów politycznego człowieka, przyznając, że to jest zręczny panflecirz, dziennikarz, ale nic więcej. Liczono na p. Ledru-Rollin, ale list tego dawnego naczelnika ultra-demokracyi, w którym odmawia stawania w procesie rodziny Noir przeciw księciu Piotrowi Bonaparte, wywołał przypuszczenia, że pan Ledru-Rollin ociężał, że nie ma dawnej energii, rzutności, że zobojętniał, że w każdym razie pragnie spoczynku, gotów co najwięcej przyjść do rzeczy już zrobionej i korzystać dla swej ambicyi z tego, co inni zrobili. Może też p. Ledru-Rollin więcej kocha Francyę jak swą ideę polityczną, więcej zwłaszcza jak dzisiejsze swe stronnictwo. Nie przestając być republikaninem, nawet daleko posuniętym, może widzi, że republikanów na prawdę nie ma dziś dość we Francyi, i że z ludźmi jak pp. Rochefort, Fonvielle, Velmorel i inni, uważani dziś za przewodników stronnictwa republikańskiego, można przyjść do rozruchów ulicznych, ale nie podobna nic nawet efemerycznego stworzyć i uorganizować. Nie wyrzekając się więc swych przekonań, trzymając się zdala od rządu cesarskiego, p. Ledru-Rollin chce się trzymać równie zdala od działania tych panów, w którem nic dla kraju pożytecznego dostrzedz nie może, w którem widać tylko czczą agitacyę, która przy jakiej takiej zręczności rządu może tylko w ostatecznym wypadku wyjść mu na korzyść.

— „Constitutionnel" donosi, że ministrowie wojny i spraw wewnętrznych otrzymali pozwolenie od cesarza na założenie wspólnie z jednym bankiem paryskim telegrafu podmorskiego pomiędzy Francyą, Algeryą i Maltą.

— Rochefort, Grousset i Dereure mieli otrzymać wezwanie, by rozpoczęli odsiadywać swe sześciomiesięczne więzienie.

Rzym. Korespondent „Timesa" donosi, że galikańskie stronnictwo opozycyjne z biskupami Darboy i Dupanloup na czele postanowiło opuścić Rzym, gdyby dogmat o nieomylności papieża przyszedł na porządek dzienny. Do tego stronnictwa przyłączyć się mieli biskupi austryaccy i węgierscy, 47 biskupów niemieckich i dość wielu biskupów innych narodowości.

— „Memorial diplomatique" pisze: „Augsburgska „Allgem. Zeitung" umieszcza telegram z Rzymu, który utrzymuje, że papież nieprzyjął adresu 137 biskupów sprzeciwiających się dogmatowi o nieomylności. Telegram ten nie doniósł jednakże o tem, co na wzmiankę zasługuje, że papież nie przyjął tobiemu petycyi 430 biskupów żądających natychmiastowego ogłoszenia dogmatu o nieomylności. Pius IX. zajął w tej sprawie stanowczo stanowisko neutralne i odesłał oba stronnictwa do soboru, który jest jedynie kompetentnym do powzięcia decyzyi w tej mierze."

— „Civiltà cattol." umieściła artykuł z napisem: „Sobor a źli politycy", w którym pisze: „W odpowiedź na artykuły niektórych polityków w państwach katolickich, którzy grożą soborowi, gdyby tenże uchwalił dekreta i przepisy dyscyplinarne sprzeczne z dzisiejszym duchem czasu, biskupi gardzą temi groźbami. Jeżeli rządy nadają ustawy, które sprzeciwiają się dekretom soboru, to ustawy te nie mają mocy obowiązującej dla poddanych. Ich przeprowadzenie byłoby aktem najniegodniejszej tyranii. Jeżeli rządy oddzielą kościół od państwa, wywołają na swą zagładę okropne rewolucye." Artykuł ten kończy się pochwałą udzieloną hr. Daru za słowa jego wypowiedziane na posiedzeniu senatu: „Szanujemy wolność kościoła." Dziennik ten wyraża wreszcie swe uznanie dla Francyi, która prawie jedynie w całej Europie wierną jest konkordatowi od 70 lat i upewnia rząd francuski, że i sobor lojalność tę ocenić potrafi.

Madryt. Korespondent „Pall-mall-Gazette" zbija pogłoski o bliskim zamachu stanu w Hiszpanii. Korespondent twierdzi, że zamach stanu na korzyść księcia Montpensier przed usunięciem się Prima z z widowni politycznej nie może nastąpić. Zdaniem tego korespondenta sytuacya obecna jest groźną, gdyż zatargi między stronnictwem unionistów i progresistów mogą niebawem wywołać groźne przesilenie i smutne następstwa. Już teraz bowiem oba stronnictwa przygotowują się do walki. Stronnictwo republikańskie zachowuje się tymczasem dość bezczynnie.

Bukareszt. Minister Kogolniczano podał się o dymisyę, którą mu książę udzielił. Książę Dymitr Ghika obejmuje tekę spraw wewnętrznych, a tymczasowo zatrzyma i tekę rolnictwa. Ministrem sprawiedliwości mianowany Jerzy Cantacuzeno. Inni członkowie gabinetu zatrzymali swe teki.

Kairo. Telegram z d. 1. b. m. donosi, że wicekról otworzył parlament osobiście. Najpierw podniósł wicekról pomyślny stan dobrobytu krajowego z powodu bogatego żniwa i prędkiego ukończenia robot publicznych. Dalej oświadczył wicekról, że ministrowie są zawsze gotowi do porozumienia się z deputowanymi w sprawach krajowych i wyraził nadzieję, że posiedzenia izby przyniosą korzyść całemu krajowi.

— „Times" otrzymał od swego korespondenta z Kairo telegram, który donosi, że pomiędzy wicekrólem a sułtanem istnieje największa harmonia. — Oba rządy zgodziły się na to, że w przyszłości znajdować się będzie w Egipcie tylko 15.000 wojska pod bronią. Wicekról przy otwarciu izby mówił tylko o sprawach krajowych a polityki zagranicznej nie dotknął i słowem.

Kronika.

— Korespondencya z Brzeska, zawarta w numerze 24. dziennika „Kraj", krytykując postępowanie władz rządowych w sprawach tyczących się przekroczeń przepisów o mytach na drogach publicznych, twierdzi oraz, że naczelnik gminy sprawujący w obrębie swej gminy policyę miejscową, winien także rozstrzygać zażalenia przeciw mytnikom, wnoszone przez przejeżdżających, i na odwrót, jeżeli ta czynność policyjna nie została w drodze ustawy przekazana organom rządowym. — Korespondent usiłując uzasadnić swoje twierdzenie, przytacza postanowienie paragrafu 57. ustawy gminnej, lecz właśnie tem odwołaniem się na ustawę gminną zdradził grubą jej

niewiadomość, albowiem według powołanego §. 57. należy wprawdzie do naczelnika gminy sprawowanie policyi miejscowej, jednakże tylko względem tych gałęzi, które w §. 27. ust. gm. wyraźnie są wyszczególnione jako sprawy policyi należące do własnego zakresu działania gminy.

Nikt zapewne nie zaprzeczy, że oprócz spraw policyi miejscowej w §. 27. wyliczonych są jeszcze inne sprawy, które się do policyi miejscowej odnoszą, mianowicie: policya względem obcych, policya lasowa i poniekąd policya przemysłowa; a przecież nikt nie zechce twierdzić, że także względem takich, w §. 27. nie wymienionych spraw, sprawowanie policyi miejscowej w myśl ustawy należy do naczelnika gminy.

Rozstrzyganie wzajemnych zażaleń mytników i publiczności zaś nie było nigdy objęte pojęciem o policyi miejscowej, ponieważ sprawy mytnicze nie należą do zakresu tej policyi. Okazuje się to i z postanowienia §. 29. ustawy drogowej z dnia 18. sierpnia 1866 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1867 Nr. 15), w którym rozstrzyganie sporów co do uwolnienia od myta wyraźnie jest zastrzeżone władzom rządowym. — Orzeczenie więc c. k. Namiestnictwa, że rozstrzyganie spraw tyczących się przekroczeń przepisów o mytach na drogach publicznych należy do władz rządowych, jest w ustawodawstwie istniejącem zupełnie uzasadnione.

W obec nieustalonych jeszcze i, jak korespondencya wspomniona świadczy, zupełnie mętnych zapatrywań co do granic kompetencyi władz rządowych i autonomicznych, tylko jak najściślejsze przestrzeganie tych granic posłużyć może do zabezpieczenia porządku legalnego.

(Dla pogorzelców Lanckorony) wpłynęło do urzędu powiatowego w Chrzanowie od parafii w Nowej górze 6 złr., w Zalasiu 3 złr. 10 c., w Bobrku 20 złr., do urzędu powiatowego w Grybowie 25 złr. 13 c.

(Nowi ministrowie.) Dr. Antoni Banhaus nowy minister rolnictwa urodził się d. 8. listopada 1825 w Mineholap w Czechach. Ukończył studya prawnicze w Pradze i w r. 1848 wstąpił w służbę publiczną. Jako komisarz indemnizacyjny posłany był do Karlsbadu, zkąd w r. 1853 powrócił do Pragi i został doktorem praw. W r. 1859 wystąpił ze służby publicznej i zostawszy głównym dyrektorem dóbr hrabiego Ernesta Waldsteina był twórcą kilku wielkich zakładów i zasłużył się wiele w sprawie przyjścia do skutku nowych kolei żelaznych.

D. 30. stycznia i 22. marca 1867 wybrany w miastach Brüx, Billin i Ober Leutendorf na posła do sejmu czeskiego, a następnie d. 13. kwietnia z. r. na deputowanego Rady państwa, powołany został w skutek prezentowania ministra Giskry na szefa sekcyi w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Nowy minister wyznań i oświecenia Dr. Karol Stremayer był w r. 1848 najmłodszym członkiem zgromadzenia prawodawczego w Frankfurcie, wysłany tam z miasta Gracu. W czasach reakcyi pokutował za swoje zasady liberalne i narodowe niemieckie. Do roku 1861 był zastępcą prokuratora państwa i docentem prywatnym na uniwersytecie w Gracu. Konstytucya lutowa zmieniła jego stosunki. Miasto Grac wybrało go do sejmu, a ten na członka wydziału krajowego. Rząd mianował go radcą sądu krajowego. Jako członek wydziału krajowego odznaczył się nieposplicie i został powołany w r. 1869 do ministerstwa spraw wewnętrznych jako radca ministeryalny.

Fml. Wagner, minister obrony krajowej, urodził się w r. 1816 w Kroackiem Pograniczu wojskowem, wstąpił w r. 1827 do akademii wojskowej na Wiener Neustadt, i wyszedł z niej w r. 1836 jako podchorąży. W roku 1840 przydzielono go do jeneralnego sztabu kwatermistrzowskiego fml. hr. Radeckiego w Medyolanie. W r. 1848 służył jako oficer sztabu jeneralnego w brygadzie hr. Clama i otrzymał order Leopolda. W r. 1849 brał udział w wyprawie przeciw Piemontowi z dywizyą fml. barona Wolgemuth, otrzymał krzyż wojskowy i został majorem, a następnie szefem sztabu jeneralnego przy korpusie fml. hr. Clama w Siedmiogrodzie, poczem otrzymał order rosyjski św. Włodzimierza z mieczami. W r. 1850 przeniesiony w tej samej randze do Zagrzebia, służył tam pod banem Jellacicem do r. 1859, w którym jako pułkownik i szef sztabu jeneralnego 11. korpusu armii brał udział w wyprawie do Włoch, przyczem otrzymał order żelaznej korony. W r. 1860 był szefem biura redagującego historyą wojny, z końcem zaś tego roku przybył do Zagrzebia jako szef sztabu jeneralnego bana Sokesewica w r. 1863 został brygadyerem i dowódcą kordonowym w Karlsztadzie, a w r. 1866 dowodził we Włoszech brygadą pograniczną złożoną z trzech pułków, co oznaczało szczególniejsze zaufanie, dotychczas bowiem pułki pograniczne były przydzielane batalionami do brygad liniowych. Po roku 1866 objął Wagner posadę jenerała w Semlinie, a w sierpniu 1868 został namiestnikiem i dowódzcą wojskowym w Dalmacyi. Za pokonanie ostatniego powstania w Zuppie otrzymał wielką wstęgę orderu Medżydje.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 7. lutego. Izba panów odrzuciła wniosek względem odroczenia sesyi, pomimo sprzeciwiania się ministerstwa.

Paryż, 7. lutego. Rochefort oświadcza, iż się nie stawi dobrowolnie do odsiadywania kary i tylko przemocy ustąpi. W ciele prawodawczem Cremieux wniósł interpelacyę względem wykonania wyroku wydanego na Rocheforta. Po ostrej debacie, w której zabierali głos Cremieux, Gambetta i Ollivier przeszła izba do porządku dziennego.

Bukareszt, 7. lutego. Na posiedzeniu Izby wniósł Jerzy Bratiano i Asłan, ażeby Izba wyraziła wotum nieufności przeciw ministerstwu, z powodu przeciwnego konstytucyi składu gabinetu.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 7. lutego. Dziś w izbie deputowanych Rady państwa odczytano pismo prezesa rady ministrów, które donosi, iż Cesarz przyjął adres Rady państwa. Minister handlu przedłożył traktat pocztowy zawarty z państwem kościelnem. Minister skarbu uzasadnia przedłożenie rządowe względem zarządu ukonsolidowanego długu publicznego przez ministeryum skarbu przedlitawskie. Rechbauer uzasadnia wniosek tyczący się zniesienia konkordatu i zaprowadzenia ślubów cywilnych. Wniosek ten przekazany został osobnemu wydziałowi z 15 członków złożonemu. (Ministrowie i Polacy oświadczają się za tem.) Wybory do tego wydziału zaraz przedsięwzięto.

Ostatnia poczta.

Kraków, 8. lut. „Czas“ pisze: Były minister roln. hr. Alfred Potocki przybył w sobotę do Krakowa i stanął w pałacu „pod baranami.“ Lubo urzędowego przyjęcia już nie było, wszelako oprócz obywatelstwa, złożyli mu uszanowanie reprezentanci instytucyi, korporacyi i różnych zakładów, jak Rada miejska, Rada powiatowa, izba handlowa, izba adwokacka itd.

Kotar, 7. listopada. Z powodu odsłonięcia popiersia N. Pana na placu Maryańskim, obywatele miasta i okolicy wystąpili w stroju narodowym przy licznym udziale ludności.

Berlin, 7. lutego. Komisya izby wyższej odrzuciła jednomyślnie wnioski rządowe względem odroczenia sejmu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie walnego zgromadzenia galicyjskiego Towarzystwa rolniczego. Przybyło około 150 członków. P. Henryk Strzelecki zagaił posiedzenie i wezwał zgromadzenie, aby sobie wybrało przewodniczącego, ponieważ sam jest bardzo zajęty jako członek komitetu. Wybrano przez aklamacyę księcia Leona Sapiehę. Następnie na wniosek p. Wiktora Sobieszczańskiego uchwalono adres do J. E. hr. Alfreda Potockiego b. ministra rolnictwa, tudzież tymczasowy regulamin obrad. Do sprawdzenia rachunków powołani zostali pp. Wierzbicki Mieczysław, Kulczycki i Łoś Włodzimierz. Drugie posiedzenie dziś o godz. 11tej przed południem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. lutego.

Hotel europejski: PP. Cichocki J., z Piwody. — Wasilewski T., z Szczuca.
Hotel angielski: Br. Brunicki L., z Michałówki. — Ulenicki J., z Wolicy. — Dr. Wesołowski J., adw., z Złoczowa.
Hotel pod tygrysem: Lityński M., z Horyhlad.
Hotel Kohna: Hr. Golejewski Ant, z Harasymowa. — Obertyński St., z Tuszkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. lutego.

PP.: Wyrobek W., adw., do Krakowa. — Doliński Fr., do Mrowlan. — Hubicki K., do Ożydowa. — Kopystyński J., do Zadurowa. — Koniecki J., do Procisna. — Hr. Łoś A, do Zagorza. — Lityński E., do Litwinowa. — Pilnicki K, do Tarnowic. — Starzyński T., do Bolechowa — Wojciechowski W., do Królestwa. — Załeski S., do Szkła.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. lutego 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	332.98	—21 0	84	Z. b sł.	0
2. god. po poł.	332 01	— 16.6	46	Z. sł	0
9. god. wiecz	331.27	— 21 4	4[illegible]	— b. sł.	0

TEATR.

Jutro (przedst. polskie): **„Halka“**, opera w 4 aktach z muzyką St. Moniuszki na dochód p. Jakóba Hössly kapelmistrza sceny polskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
					Złote austryackie			
D. 7. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	50	239	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	265	50	266	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	102	—	104	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	40	87	80
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	25	77	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	25	73	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	72	5	79
„ cesarski	—	—	—	—	5	75	5	81
Napoleondor	—	—	—	—	9	80	9	89
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51¾	1	52½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4 lutego. 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.45	70.55
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	222 —	223 -
„ „ „ - 1839 piąta część losów	221 50	222.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90 50	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97 10	97.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103.25	103 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121 25	121 50
Renty Como po 42 lir. austr.	22.75	23.25

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.50	94.50
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	73.50	74.—
Niższej Austryi	94.75	95.50
Siedmiogrodu	75.25	76.—
Węgier	78 75	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1863 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	309 50	310.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	261.80	262.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	918.—	922.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	101 50	—.—
Banku narodowego	731.—	733.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	581.—	582.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	183 25	183.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2125	2130
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	237.75	238.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	205 -	205.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	385.—	387.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	250 70	250.90
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	230.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.30	107 60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93 20
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	100.75	101 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.25	94.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.75	162 25
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.—	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41. —
St. Genois „ 40 „ „	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.30	103 40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.90	103 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.—	103.25
Hamburg za 100 M. B.	91.10	91 20
Londyn za 10 ft. szt.	123.40	123.60
Paryż za 100 fr.	49 05	49.05

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	$5.80^1/_2$	$5.81^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.84^1/_2$	9.85
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120 85	121 —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	70
„ „ z procentami z maja i listopada	60	70
„ „ w srebrze	70	45
Losy z 1860. roku	97	60
Akcye banku wiedeńskiego	729	—
„ „ kredytowego	263	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	20
Srebro	120	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5 [illegible]	$79^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(317) **E d y k t.** (2)

Nr. 13229. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Maurycego Żyka, że na prośbę p. Antoniny Osuchowskiej w sprawie tejże przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 2050 złr. a. w. w celu dalszego prowadzenia procesu kurator w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego w zastępstwie p. adwokata krajowego Dr. Skałkowskiego na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego ustanowiony został.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby na terminie do doniesienia dupliki na dzień 22. lutego 1870 10tą godzinę przed południem wyznaczonym albo osobiście stanął, albo potrzebne dokumenta postanowionemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Przemyśl, dnia 20. stycznia 1870.

(329) **E d y k t.** (2)

Nr. 59941. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Annę Niedzielską, iż w celu doręczenia wyroku w sprawie Karola Krettera przeciw Józefowi Kreisa i innym o extabulacyę prawa dzierżawy Dom. 38, pag. 274 n. 11 on. z stanu biernego realności pod L. 532¼ pod dniem 25. lipca 1868 do l. 37637 zapadłego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Pfeiffera z zastępstwem p. adwokata Dr. Pomianowskiego jej ustanowiono, i temu kuratorowi wyrok wspomniony doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. listopada 1869.

(311) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

L. 2328. C. k. sąd powiatowy w Zassowie w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 16. sierpnia 1869 l. 12033 rozpisuje się celem ściągnięcia należącej się Jakóbowi Leidner resztującej ceny wekslowej 60 zł. w. a. z 6procent. odsetkami od dnia 2go października 1865, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi 4 zł. 87 kr., 3 zł. 87 kr., 11 zł. 80 kr., 5 zł. 2 kr., 12 zł. 69 kr. i 3 zł. 32 kr. publiczną sprzedaż realności pod Nr. konskr. 161 w Trzciany położoncj, własnością dłużnika Stanisława Kruzla będacej, w trzech terminach, na dzień 14. marca, na dzień 4. kwietnia i na dzień 25. kwietnia 1870, każdą razą w sądzie o godzinie 10. zrana.

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 300 zł. w. a., niżej której realność rzeczona na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi 10proc. ceny szacunkowej, t. j. kwotę 30 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Resztę warunków licytacyi, tudzież akt zastawniczego opisania i oszacowania powyższej realności w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zassów, dnia 31. grudnia 1869.

(316) **K o n k u r s.** (2)

L. 17-Pr. W obrębie galicyjskiej c. k. dyrekcyi poczt są do obsadzenia dwie posady akcesistów pocztowych 2giej klasy z roczną płacą 500 zł. za złożeniem kaucyi 400 zł. w. a.

Ubiegający się o te posady mają swoje dokładnie udowodnione podania w przeciągu czterech tygodni wnieść do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 3. lutego 1870.

C o n c u r s.

Nr. 17-Pr. Im Bereiche der galizischen k. k. Post-Direction sind zwei Postamts-accessistenstellen 2ter Classe mit dem Gehalte jährlichen 500 fl. österr. Währ. und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 400 fl. zu besetzen.

Die Bewerber um diese Dienstposten haben ihre gehörig documentirten Gesuche binnen vier Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 3. Februar 1870

(301) **Obwieszczenie.** (2)

L. 6604. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski podaje do wiadomości, że na powtórne żądanie Maryi Magierowskiej, celem zaspokojenia sumy resztującej 183 zł. w. a. z procentem 5/100 od 4go marca 1869 rozpisaną została sprzedaż połowy realności pod Nr. 370 w Rzeszowie położonej, do spadkobierców Szymona Strzeleckiego należącej, na dzień 24go marca 1870 o godzinie 10. w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mająca, a to pod warunkami edyktem tutejszo-sądowym z dnia 30. grudnia 1868 do l. 6057 ogłoszonemi i w Gazecie lwowskiej w Nr. 35, 36 i 37 ex 1869 umieszczonemi.

Rzeszów, dnia 30. grudnia 1869.

(320) **E d y k t.** (2)

L. 65540. C. k. lwowski sąd krajowy p. Józefowi Markus wiadomo czyni, że przeciw niemu p. Marya z Endemanów Sumperowa dnia 22. grudnia 1869 do l. 65540 pozew o ekstabulowanie obowiązku ks. własn. 9. str. 96. l. c. 4. i odnośnej pozycyi ze stanu dłużnego realności pod l. 223¾ we Lwowie położonej wniosła i o sądową pomoc prosiła, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 21go lutego 1870 o godzinie 10. rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Markus jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy dla niego lub w razie jego śmierci jego niewiadomym spadkobiercom, na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Popiela z substytucyą p. adwokata Dra. Semilskiego postanowił, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego toczyć się będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanego, aby wcześnie albo się osobiście jawił, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe swej winie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 24. grudnia 1869.

(286) **E d y k t.** (2)

L. 3295. Pinkus Schönfeld z Ropczyc wytoczył w sądzie tutejszym pod dniem 22go listopada 1869 przeciw nieobjętej masie spadkowej Joela Dawida Eibenschütz pozew o zapłacenie kwoty dłużnej 105 zł. z przynal.

Gdy dla mniemanych spadkobierców pozwanej masy Jakób Eibenschütz kuratorem ustanowiony i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 27. kwietnia 1870 o godzinie 9tej rano wyznaczonym został, przeto wzywa się wszystkich niewiadomych spadkobierców pozwanego, aby na tym terminie w sądzie stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili lub w razie innego zastępcę sobie obrali i o tem sąd tutejszy zawiadomili w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 22. grudnia 1869.

(328) **Obwieszczenie.** (2)

L. 65056. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Wacława Kurza, którego życie i miejsce pobytu nie jest wiadome, lub w razie jego śmierci jego niewiadomych spadkobierców, że Marcela Thulie wniesła pozew o ekstabulacyę sum 265 złr., 210 złr. m. k. na realnościach pod l. 421¼ i 331¼ prenotowanych, króry uchwałą z d. 24. grudnia 1869 l. 65056 do ustnego postępowania dekretowany został i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Mossingowi ze zastępstwem p. adwokata Dra. Malinowskiego się doręcza.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(332) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 710-Pr. Do obsadzenia posady starosty I., ewentualnie II. klasy rozpisuje się konkurs do 25go lutego b. r.

Ubiegający się mają podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wnieść w drodze właściwej do Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. lutego 1870.

(318) **E d y k t.** (2)

Nr. 717. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem na prośbę p. Sabiny Reindl z dnia 17. stycznia 1870 do L. 717 posiadacza zgubionego wekslu z daty Stanisławów 1. maja 1867 na 100 złr. w. a. w siedm miesięcy od daty płatnego, przez Aleksandra Ciecholewskiego na rzecz wystawiciela Jana Reindl akceptowanego, a na p. Sabinę Reindl żyrowanego, aby weksel ten w przeciągu dni 45 sądowi tutejszemu przedłożył, ile że po upływie tegoż terminu takowy jako umorzony i prawnych skutków pozbawiony uważanym będzie.

Stanisławów, 19. stycznia 1870.

(324) **E d i c t.** (2)

Nro. 66502. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, vom verstorbenen C. F. Milde in Lemberg am 2. October 1859 auf seine eigene Ordre ausgestellten, vom Peter Piller zur Zahlung am 2. Jänner 1860 acceptirten Wechsels über 400 fl. öst. W. aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte zu denselben binnen derselben Frist nachzuweisen, als sonst dieser Wechsel nach Ablauf dieser Frist für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgericht.

Lemberg, am 5. Jänner 1870.

E d y k t.

Nr. 66502. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy zgubionego wekslu przez zmarłego C. F. Milde we Lwowie na dniu 2go października 1859 na własny przekaz na sumę 400 złr. w. a. wystawionego, przez Piotra Pillera do zapłaty na dniu 2. stycznia 1860 przyjętego, ażeby takowy w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i prawo swe do tegoż wekslu wykazali, inaczej takowy po upływie tego czasu za umorzony uznany zostanie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 5. stycznia 1870.

(315) **Obwieszczenie** (3)

L. 1454. Z dniem 11go lutego 1870 wejdzie w życie w Nawaryi c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej i będzie połączony z c. k. urzędem pocztowym we Lwowie cztery razy na tydzień pocztą pieszą w następującym porządku:

Z Nawaryi.

W Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek, o godzinie 11. przed południem.

Do Lwowa.

W tych samych dniach o godzinie 1. m. 15. po południu.

Ze Lwowa.

W tych samych dniach o godzinie 1. m. 30 po południu.

Do Nawaryi

o godzinie 3. m. 45. po południu.

Obręb doręczań urzędu pocztowego: w Nawaryi: Banówka, Glinna, Hodowice, Leśniowice, Maliczko wieś, Mostki, Nagorzany, Nawarya, Polanka, Porożna, Podsadki, Pustomyty.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 1. lutego 1870.

Kundmachung.

Nr. 1454. Am 1. Februar l. J. tritt in Nawarya ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben und mit dem k. k. Postamte Lemberg Stadt mittelst vier Mal wöchentlichen Fußbotenposten in Verbindung.

Von Nawarya.

Sonntag, Dienstag, Donnerstag und Freitag um 11 Uhr Vormittags.

In Lemberg.

An denselben Tagen um 1¼ Uhr Nachmittags.

Von Lemberg.

An obigen Tagen um 1½ Uhr Nachmittags.

In Nawarya.

um 3¾ Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Nawarya: Banówka, Glinna, Hodowice, Leśniowice, Maliczko wieś, Mostki, Nagorzany, Nawarya, Polanka, Porozna, Podsadki, Pustomyty

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 1. Februar 1870.

(313) **E d i c t.** (3)

Nro. 66501. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathener nachstehender Wechsel, und zwar:

a) Des vom verstorbenen C. F. Milde in Lemberg am 28. December 1857 auf seine eigene Ordre ausgestellten, vom Kornel Piller zur Zahlung am 28. April 1858 acceptirten Wechsels über 500 fl. CM.

b) Des vom verstorbenen C. F. Milde in Lemberg am 21. Jänner 1858 auf seine eigene Ordre ausgestellten, vom Kornel Piller zur Zahlung am 21. Mai 1858 acceptirten Wechsels über 500 fl. CM.

c) Des vom verstorbenen C. F. Milde in Lemberg am 30. Jänner 1858 auf seine eigene Ordre ausgestellten, vom Kornel Piller zur Zahlung am 28. Mai 1858 acceptirten Wechsels über 375 fl. CM. aufgefordert, diese Wechsel binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte zu denselben binnen derselben Frist nachzuweisen, als sonst die bezeichneten Wechsel nach Ablauf dieser Frist für amortisirt erklärt werden.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 5. Jänner 1870.

E d y k t.

Nr. 66501. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy Lwowski wzywa posiadaczy następujących trzech wekslów:

a) Weksla przez zmarłego C. F. Milde we Lwowie 28. grudnia 1857 na własny przekaz na sumę 500 złr. m. k. wystawionego, przez Kornela Pillera do zapłaty na dniu 28. kwietnia 1858 przyjętego.

b) Weksla przez zmarłego C. F. Milde we Lwowie na dniu 21. stycznia 1858 na własny przekaz na sumę 500 złr. m. k. wystawionego, przez Kornela Pillera do zapłaty na dniu 21go maja 1858 przyjętego.

c) Wekslu przez zmarłego C. F. Milde we Lwowie na dniu 30. stycznia 1858 na własny przekaz na sumę 375 złr. m. k. wystawionego, przez Kornela Pillera do zapłaty na dniu 28go maja 1858 przyjętego, ażeby te weksle w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i prawa swe do tych wekslów wykazali, inaczej takowe po upływie tego czasu za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 5. stycznia 1870.

(319) **Edykt.** (1)

L. 1089. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, że na cały gdziekolwiek znajdujący się ruchomy, jakoteż na nieruchomy w krajach, gdzie postępowanie konkursowe z 25. grudnia 1868 dz. p. p. 1869 Nr. 1 jest obowiązującem położony majątek Lewi Auerbacha kupca z Husiatyna konkurs otworzony został.

Do przeprowadzenia tegoż ustanowiono c. k. sędziego powiatowego w Husiatynie pana Schäfera komisarzem konkursowym, tymczasowym zaś zawiadowcą masy pana adwokata krajowego Dra. Weissteina z Tarnopola.

Wszysci ci, którzy do rzeczonej masy konkursowej jako konkursowi wierzyciele ze swemi żądaniami wystąpić zamierzają, mają swoje wierzytelności, gdyby nawet o takowe spór był wytoczony w przeciągu 60ciu dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu począwszy w tutejszym sądzie obwodowym za pośrednictwem komisarza konkursowego według przepisów postępowania kokursowego, celem zapobieżenia zagrożonych tamże następstw zgłosić, a na terminie 21. kwietnia 1870 przed południem o 9tej godzinie w zabudowaniu c. k. sądu powiatowego w Husiatynie płynność oraz podstawę umieszczenia wy kazać.

Zgłoszonym wierzycielom, stającym na ogólnym terminie przysłuża prawo wybrać w miejsce tymczasowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i do czasu urzędujących członków wydziału wierzycieli — innych mężów zaufania.

Tymczasowo wyznacza się do potwierdzenia przez sąd ustanowionego lub do mianowania innego zawiadowcy masy albo zastępcy tegoż, jakoteż do wyboru wydziału wierzycieli, termin na 17. lutego 1870 o 10tej godzinie przed południem w zabudowaniu c. k. sądu powiatowego w Husiatynie, na którym wierzyciele jawić się i dla wykazania swoich pretensyj potrzebne dowody przedłożyć mają.

Oraz przypomina się wierzycielom niemieszkającym w Husiatynie lub w okręgu sądu powiatowego Husiatyńskiego, że według §. 111 ust. p. konk. pełnomocnika w Husiatynie mieszkającego, celem doręczenia dotyczących uchwał wymienić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich z urzędu ustanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego będą w dodatku urzędowym Gazety lwowskiej do wiadomości podane.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 31. stycznia 1870.

(322) **Edykt.** (1)

L. 2173-Civ. III. 2192. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zniesienia wspólności własności realności pod l. 45 w Szczytnikach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, składający się z chałupy i osiedla, tudzież z gruntów pod trzy korce 12 garncy wysiewu, na prośbę Mateusza Kołosa przeciw Stanisławowi, Juliannie, Reginie Bułatom, Barbarze Bułatowej, Maryannie Radwańskiej, Klemensowi i Zofii Urbanikom, odbędzie się licytacya tej realności w budynku sądowym w Niepołomicach, w dniach 3. marca, 31. marca i 28. kwietnia 1870 r., każdą razą o godzinie 10. znana.

Za cenę wywołania podana będzie suma szacunkowa w ilości 992 zł. i każdy chęć licytowania mający złoży zadatek w ilości 100 zł. w gotówce lub papierach publicznych.

Inne warunki i protokół zajęcia i oszacowania mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 10. grudnia 1869.

(323) **Edict.** (1)

Nro. 2346. Vom k. k. Bezirksgerichte in Załośce wird kundgemacht, daß über Ansuchen der k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg Namens des h. Aerars zur Einbringung der mit dem Urtheile des bestandenen k. k. Landrechtes in Lemberg vom 24ten September 1839 Zl. 22670 und 2. December 1840 Zl. 36682 wider Eizig Kurfürst, Leib Auerbach und Chaskel Rappaport ersiegten Forderungen aus der Lichtpachtung, und eigentlich zur Hereinbringung des Restes derselben im Betrage von 30 fl. 62 kr. öst. W. sammt den 5% Verzugszinsen vom 18. Februar 1862 und der Executionskosten pr. 8 fl. und 10 fl. öst. W in executive Feilbietung der dem Leib Auerbach grundbücherlich gehörigen, in Załośce unter der C. Zl. 7 gelegenen Realität, bestehend aus einem leeren Platze im Flächenmaße von 32²/₆ □ Klft. gewilliget, und zur Vornahme der Versteigerung der Termin auf den 21. und 28. Februar 1870 und 10. März 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Der Ausrufspreis beträgt 45 fl. öst. W., jedoch wird obige Realität, wenn in den zwei ersten Terminen Niemand einen höheren als den Schätzungspreis, oder wenigstens diesen nicht biethen sollte, unter dem Schätzungspreise nicht hintangegeben werden. — Beim dritten Termine werden die erleichternden Bedingungen festgesetzt, und sodann obige Realität in dem neuerlich festgesetzten Termine um welch' immer Preis veräußert werden.

Von diesem gerichtlichen Beschlusse werden verständigt: die k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg, die erbserklärten Erben des Leib Auerbach, und zwar: Nussim Auerbach in Brody, Dwora Joles geb. Auerbach in Lemberg zu eigenen Händen, die präsumptiven dem Wohnorte nach unbekannten Erben des Leib Auerbach, als Moses Auerbach, Psache Schönfeld in Kałusz, ferners die auf der Realität CNr. 7 intabulirten Gläubiger Matwyj Żurakowski und Andreas Hadzic, endlich alle diejenigen Gläubiger, welche erst später an die Gewähr gebracht werden sollten, oder denen der gegenwärtige Executionsbescheid entweder gar nicht, oder nicht zeitgerecht zugestellt werden könnte, durch den in der Person des Hr. Daniel Halpern aus Załośce aufgestellten Curator ad actum.

Załośce, am 17. Jänner 1870.

(327) **Edict.** (1)

Nro. 42233. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird bekannt gegeben, daß über das Einschreiten des k. k. Landesgerichtes in Wien am 3. August 1869 Zl. 43557 die in der Executionssache der allg. Versorgungsanstalt gegen Johann Biberstein Starowiejski wegen Einbringung der Summe von 34.350 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. bewilligte Feilbietung der dem Letzteren gehörigen Güter Radrusz und Smolin sammt Zugehör ausgeschrieben, welche am 8. März, 8. April und 10. Mai 1870 bei diesem k. k. Landesgerichte stets um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Diese Güter werden um den mit 106.521 fl. 64 kr. öst. W. erhobenen Schätzungswerth ausgerufen, und bei keiner der drei Feilbietungstagsatzungen unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Das Vadium beträgt 10% des Schätzungswerthes, d. i. den Betrag von 1065 fl. öst. W.

Der Schätzungsact und die übrigen Licitations-Bedingungen können in der Registratur eingesehen werden.

Für diejenigen Gläubiger, welche nach dem 14ten Juli 1869 in die Landtafel gelangen sollten, oder denen gar nicht oder nicht rechtzeitig der Feilbietungsbescheid zugestellt werden könnte, wird der Hr. Advocat Dr. Eduard Hoffman zum Curator, und der Hr. Advocat Dr. Pomianowski zu seinem Stellvertreter bestellt.

Lemberg, 17. December 1869.

(337) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3027. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia spadkobierców ś. p. Józefa Dzierzkowskiego, z życia i miejsca pobytu nieznanych, że na prośbę spadkobierców Julii Cieńskiej zarządzono uchwałą z dnia 29. stycznia 1870 L. 3027 przesłuchanie stron względem płynności i pierwszeństwa pretensyi na depozycie w masie po Józefie Dzierzkowskim złożonym, i dozwolenia na zaspokojenie spadkobierców Julii Cieńskiej pretensyi w kwocie 1000 duk. z p. n. prawa zastawu na kosztowności w tej masie złożone, którą to uchwałę doręcza się ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Nurkowskiemu z zastępstwem p. adwokata Dr. Edwarda Hoffmana.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 29. stycznia 1870.

(321) **Edykt.** (1)

Nr. 4946. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach podaje się do wiadomości, że dnia 3. marca 1850 zmarł w Mikulińcach Natan Józef Weintraub bez ostatniej woli oświadczenia.

Gdy miejsce pobytu tegoż dzieci Leibischa Weintraub i Chany Weintraub zam. Roth z prawa do spadku powołanych sądowi jest niewiadome, wzywa się ich niniejszem, aby do roku od niżej wyrażonego dnia do sądu zgłosili i do spadku oświadczyli się, gdyż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla tychże w osobie Herscha Weintraub ustanowionym przeprowadzony będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikulińce, 31. stycznia 1870.

Edict.

Nro. 4946. Vom k. k. Bezirksgerichte Mikulińce wird hiemit bekannt gemacht, es sei am 3. März 1850 Nathan Josef Weintraub zu Mikulińce ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben.

Da dem Gerichte der Aufenthaltsort dessen auf Grund der gesetzlichen Erbfolge zur Erbschaft berufenen Kinder Leibisch Weintraub und Chane Weintraub verehlichte Roth unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für ihn aufgestellten Curator Hersch Weintraub abgehandelt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mikulińce, am 31. Jänner 1870.

(333) **Edikt.** (1)

Nro. 169. Von dem k. k. städtisch delegirten Bezirksgerichte in Neu-Sandez wird bekannt gemacht, es sei am 8. März 1865 im hierortigen Israelitenspitale Henoch Faber ohne Hinterlassung einer letztwilliger Anordnung gestorben, zu dessen Nachlaß dessen vollbürtiger Bruder Wilhelm Faber und halbbürtige Geschwister Cipre Faber, verehelichte Moses Leib Faber und Salomon Meth konkuriren. Da dem Gerichte der Aufenthalt des Wilhelm Faber unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für ihn aufgestellten Curator k. k. Notar Żywicki abgehandelt werden würde.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.

Neu-Sandez, 30. December 1869.

(335) **Edykt.** (1)

L. 49903. C. k. sąd krajowy wzywa posiadacza zgubionej wedle podania książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do Nr. 16588 na imię Szydłowski i okaziciela z pierwotną wkładką 50 zł. i dodatkową 10 zł. w. a. wystawionej, aby takową temu c. k. sądowi krajowemu w przeciągu sześciu miesięcy przedłożył, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzowaną zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. grudnia 1869.

(334) **Obwieszczenie.**

L. 19. Wydział Izby adwokatów w Przemyślu oznajmia w myśl §. 29 ustawy adwokackiej z 6. lipca 1868 l. 96 Dz. p. p., że z końcem roku 1869 pozostali w składzie Izby adwokatów w Przemyślu następujący pp. adwokaci urzędujący:

1. Dr. Chamaides Salamon z siedzibą w Przemyślu.
2. Dr. Dworski Aleksander z siedzibą w Przemyślu.
3. Dr. Illasiewicz Stanisław z siedzibą w Przemyślu.
4. Dr. Kozłowski Michał, z siedzibą w Przemyślu.
5. Dr. Łobaczewski Erazm, z siedzibą w Przemyślu.
6. Dr. Łużecki Julian, z siedzibą w Przemślu.
7. Dr. Madeyski Maryan, „ „ „
8. Dr. Reger Karol, „ „ „
9. Dr. Skałkowski Stanisław, z siedzibą w Przemyślu.
10. Dr. Waygart Walery, z siedzibą w Przemyślu.
11. Dr. Zezulka Jan, z siedzibą w Przemyślu.
12. Dr. Gottleb Emil, z siedzibą w Jarosławiu.
13. Dr. Mochnacki Teofil, z siedzibą w Jarosławiu.
14. Dr. Myszkowski Ludwik, z siedzibą w Jarosławiu.
15. Dr. Popiel Seweryn, z siedzibą w Sanoku.
16. Mochnacki Leon, z siedzibą w Krośnie.

Przemyśl, dnia 4. lutego 1870.

(308) **Edykt.** (3)

L. 2651. C. k. sąd powiatowy w Radymnie zawiadamia niniejszem, że na rzecz Borucha Mojżesza Katza, jako prawonabywcy Estery Katz odbędzie się celem zaspokojenia wygranej przez ostatnią kwoty 163 zł. 80 ct. w. a. z przynal. przymusowa sprzedaż części gruntu włościańskiego w Sośnicy pod Nr. 120 położonej w posiadaniu Iwana Wasyliny będącej, na 320 zł. w. a. oszacowanej w sądzie tutejszym na dniu 14. marca, 11. kwietnia i 16. maja 1870, każdą razą o godzinie 10. zrana, na którą chęć mających kupna z prawem przeglądu protokołu przymusowego opisania tegoż gruntu, tudzież warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przechowanych się zaprasza.

Radymno, dnia 28. września 1869.

(213) **Edykt.** (3)

Nr. 12871. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, iż na prośbę Jana i Bazylego Komarnickich wprowadził w rozprawę względem przekazania wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze dla części dóbr Wysocko wyżne w tabuli krajowej w ks. włas. 60 str. 345 zapisanych, a właściwie dla tej części z powyższych części dóbr, która do Piotra Komarnickiego należy, w ilości 391 złr. 50 kr. m. k. wypośrodkowanego.

Wszyscy zatem wierzyciele hipoteczni wzywają się, ażeby do 31. marca 1870 włącznie przy dokładnem wyrażeniu imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się albo jego pełnomocnika, któren winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane swoje wierzytelności hipoteczne, w kwocie tak kapitału jak i procentów z oznaczeniem pozycyi tabularnej zgłosili, a jeżeli zgłaszający się zamieszkuje poza okręgiem sądu tego, winien jest wymienić znajdującego się tu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do własnych rąk doręczonemi były.

Równocześnie uwiadamia się wierzycieli hipotecznych, na przypadek gdyby swe wierzytelności w terminie wyż określonym nie zgłosili, że uważani będą za zezwalających na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym; równie utracą prawo czynienia zarzutów przeciw ugodzie, którąby interesowane strony w sądzie stawające zawarli między sobą w myśl §. 5. patentu z 25. września 1850, jednakże tylko wtedy, jeżeli ich pretensya według porządku hipotecznego przekazaną na kapitał wynagrodzenia, albo stosownie do §. 27. patentu z 8. listopada 1853 L. 237 Dz. u. p. została zabezpieczoną na gruncie i ziemi.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 31. grudnia 1869.

(336) **Edykt.** (1)

Nr. 5385. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Feliksa Dzieduszyckiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Samuela Selzera pozwu z dnia 1go lutego 1870 do L. 5385, uchwałą z dnia 1go lutego 1870 do L. 5385 nakaz płatniczy na sumę wekslową 3489 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Mossingowi, któremu się p. adwokat Gregorowicz substytuuje, doręczonym został.

Lwów, dnia 1. lutego 1870.

(339) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 94-Pr. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl. öst. W., und eine Bezirksgerichts-Kanzlistenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. öst. W. sind bei dem Bezirksgerichte Putilla zu besetzen. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 14 Tagen bei diesem Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Czernowitz, am 5. Februar 1870.

(278) **Obwieszczenie.** (3)

L. 14. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Bernard Reich na mocy uchwały z dnia 27. stycznia 1870 do l. 14 wpisany został do listy adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 27. stycznia 1870.

(234) **Edykt.** (3)

Nr. 805. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Karola Chmilewskiego, iż z powodu wniesionego przeciw temuż na dniu 18go stycznia 1870 do L. 805 przez H. Schrattera pozwu o nakaz zapłaty sumy wexlowej 23 złr. 50 kr. w. a. ustanowiony został kuratorem p. adwokat Dr. Tutak z substytucyą p. adwokata Dr. Wurzla, którym pozwany miejsce pobytu wskazać lub obronę wnieść ma.

Stanisławów, 19. stycznia 1870.

(293) **Edykt.** (3)

L. 1976. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Maurycego Zyka, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania z dn. 13. stycznia 1870 do l. 1976 nakaz płatniczy na sumę wekslową 130 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Roińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 19. stycznia 1870.

Doniesienia prywatne.

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.
Piwo bawarskie — Leżak — wiadro 7 zł. — c.
Olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent. i 36 cent.
Makuchy rozmaite — cetnar 3 zł.
Świece stołowe i do latarni — funt 40 c.
Mydło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.

(1—2)

Schon in **7 Tagen** erfolgt die Ziehung der von dem Königreiche Galizien und dem Großherzogthume Krakau garantirten

Stanislau-Lose.

Dieselben verkauft ohne Rückkaufsverpflichtung mit fl. 27 und mit fl. 28 mit der Verpflichtung des Rückkaufes zum vollen Ausrufspreise, wodurch der Eigenthümer

umsonst spielt (262—6)

in vier Ziehungen auf 47,200 fl.

Gewinne vertheilt in

10.000, 10.000, 8000, 8000 fl. etc.

und zwar auf folgende Weise: Der Gefertigte verpflichtet sich nämlich, alle bei ihm **von jetzt an bis 15. Februar** mit fl. 28 gekauften Stanislau-Lose zum **vollen**, ihm gewordenen **Einkaufspreise** nach erfolgten 4 Ziehungen, d. i. vom 13. bis 15. Februar 1871 zurückzunehmen.

Gefertigter empfiehlt noch seine Vermittlungen zum Ein- u. Verkauf aller Gattungen Gold- und Silbermünzen, Lose, Actien rc. Abgabe auf alle fremde Plätze rc.

Bei geneigten auswärtigen Aufträgen wird um gefällige frankirte Einsendung des Betrages und um Beischließung von 20 kr. für f. z. Zusendung der Liste ersucht.

Joh. C. Sothen, Großhändler und Wechsler,
Wien, Graben 13.

Hauptgewinn fl. 250 000 **Gewinnziehung** Kleinster Gewinn fl. 160

am 1. März 1870.

Um Jedermann zu ermöglichen, in den Besitz k. k. österr. Original Prämien-Lose vom J. 1864 zu gelangen, verkaufen wir dieselben auf 12 Monatszahlungen.

Während den Einzahlungen spielt man auf zehn verschiedene Originallose.

Gegen Einsendung des Betrages oder Postnachnahme

von fl. 7 erhält man einen halben Ratenschein
von fl. 14 erhält man einen ganzen Ratenschein } gesetzlich gestempelt

womit man schon am 1. März

fl. 200.000, 50.000, 15.000, 10.000 rc. rc.

gewinnen kann. Gewinnliste unentgeldlich und franco.

ROTHSCHILD & COMP.
Postgasse 14, Wien. (326—1)

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Oprócz istniejącej, według ilości sztuk obliczonej taryfy przy transporcie bydła rogatego, wchodzi w życie z dniem 10. lutego r. b. także taryfa obliczona według ładunku całych wagonów (Wagenladungstarif).

Pojedynczych egzemplarzy tej taryfy nabyć można w naszych stacyach.

Lwów, w styczniu 1870 roku.

(331—2) Dyrekcya ruchu.

C. k. uprzywil. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Począwszy od dnia 10. lutego r. b. aż do dalszego ogłoszenia wchodzi w życie zkombinowana zniżona taryfa dla artykułów: cukier, ważałka i sól dla bydła, Kałuzkie kali jako kamień, które najmniej w ilościach 100 cetn. cłow. jednym listem frachtowym w stacyach: Stanisławów, Jezupol, Halicz i Bursztyn do przewozu do stacyi Złoczów i Brody oddane będą.

Pojedynczych egzemplarzy dotyczącej tyryfy nabyć można w powyż wymienionych stacyach lub w biórze komercyalnym podpisanej Dyrekcyi ruchu.

Lwów, w styczniu 1870 roku.

(330—2) **Dyrekcya ruchu.**

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Z powodu, że oferty w skutek ogłoszenia z dnia 7go listopada r. z. względem dostawy węgla kamiennego wniesione, uznane zostały jako nieodpowiednie, przeto rozpisuje się na nowo dostawę potrzebnego węgla kamiennego dla c. k. uprz. kolei galic. Karola Ludwika na czas od 1go marca 1870 aż do ostatniego marca 1871 r.

Dostawić się mająca ilość wynosi 500.000 cetn. cłow., kolej zastrzega sobie jednakowoż prawo tę ilość przy zatrzymaniu oferowanych cen i warunków dostawy w ogólności, aż do 300.000 cetnarów cłowych zmniejszyć.

Chcących wziąć udział w tej dostawie zaprasza się, ażeby dotyczące, marką stemplową na 50 centów i w 5proc. we wadyum zaopatrzone oferty najpóźniej do dnia 21go lutego r. b. do 12tej godziny przed południem do podpisanej dyrekcyi ruchu wnieśli.

Warunki dostawy mogą być przejrzane tak w biórach dyrekcyi ruchu we Lwowie jakotéż w magazynie materyałów kolei Karola Ludwika w Krakowie, a na żądanie także odpisy tychże udzielone być mogą.

Lwów, w lutym 1870.

(305—3) **Dyrekcya ruchu.**

☞ Do dzisiejszego numeru załączono jest ogłoszenie *„p. Brunona Rogalskiego o otworzeniu pierwszej* **kancelaryi**" *pod kierunkiem upoważnionego przez c. k. wysoki Trybunał Obrońcy w sprawach karnych".* (338)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.